

Forfatterinstruks for Blyttia

Blyttia ønsker å være et talerør for alle botanisk interesserte som ønsker å meddele seg om temaer som redaksjonen mener er interessant for den samme målgruppen. Blyttia er både et aktuelt meldingsorgan og miljøets kollektive arkiv, som blir brukt aktivt som oppslagsverk. Denne forpliktelsen gjør at Blyttia ønsker å refusere minst mulig, og strekker seg langt når det gjelder tilbakemeldinger, forfatterveiledning osv. for å få innsendte manus over kneika og i trykkeferdig stand. Blyttias plass er begrenset - for tida noe over 250 sider pr årgang - men det vil antakelig bli innført et femte, kun elektronisk publisert hefte, som vil kunne avhjelpe køen og sikre publisering for "den bakre halen" av manus, som ellers vil kunne risikere lang ventetid og de facto refusjon.

Blyttia inneholder ulike stofftyper - diverse småstoff på den ene siden, og de mer formelle artiklene i avdelingen "Norges botaniske annaler" på den annen. Disse sistnevnte skal ha et engelsk sammendrag (abstract) og engelske figurtekster, mens øvrig stoff er bare på norsk. Vi trykker selvsagt både bokmål og nynorsk, og vi har som policy også å trykke danske og svenske tekster på originalspråk (uoversatt), med unntak av at norske plantenavn da settes inn i parentes eller på annen måte.

Redaktøren har siste ordet når det gjelder hva en gitt tekst skal defineres som, og forutsetningen for "annal"-status er selvsagt en tilstrekkelig grad av generell faglig interesse. Det gjelder først og fremst floristisk oppsummerende stoff ("artsmonografier" etc.), områdebeskrivelser, etnobotaniske artikler, tilstrekkelig oppsiktsvekkende nyfunn etc. Mer referat- (review-) preget stoff innen generell biologi egner seg som regel best til avdelingen "Skoleringsstoff". Floristisk nyfunnsstoff som er mindre oppsiktsvekkende, går innen "Floristisk smågodt". Alle typer diskusjoner og innlegg går under "Inni granskauen".

Når det gjelder redaksjonell profil, så er det norsk og nordisk floristikk som betraktes som tyngdepunktet i bladet. Det er det naturlige fokus for den tidligere nevnte botaniske interessegruppen - det som forener amatørmiljøet og fagmiljøet. Det treffer nok som regel noe høyt i forhold til den rene blomsterelsker, men terskelen skal ikke være uoverstigelig, slik at en amatør som for alvor blir bitt av basillen, ganske fort skal begynne å oppfatte Blyttia som interessant. Andre vinklinger som anses som midt i leia for Blyttia er f.eks. naturvern- og forvaltningsrettet stoff, etnobotanisk stoff og reviewartikler om generell biologi av brei interesse. Målgruppen er ment å være så brei som mulig, innen rammene av en botanisk interessert offentlighet.

Blyttia er ikke primært et publiseringsorgan for mer faglig, smalt stoff, men selvsagt kan slikt stoff publiseres i en form for "flerbruk" - dvs. "smuglet inn" som eksemplifisering i en artikkel som ellers formes som en reviewartikkel henvendt til et breiere publikum. Dermed slås i en viss forstand to fluer i én smekk.

Dobbeltpublisering, dvs. artikler også publisert andre steder (f.eks. i en rapportserie) vil ikke bli godtatt. Derimot kan en popularisert artikkel der man viser til den opprinnelige rapporten som kilde være aktuell.

Også når det gjelder måten å ordlegge seg på, tilstreber vi "flerbruk". Tekniske fagtermer tones ned, eller hvis de er nødvendige, forklares de (eventuelt i en

ordliste), metodekapitler og annet teknisk stoff kan med fordel droppes eller skilles ut i egne tekstbokser, kort sagt er målet å gjøre brødteksten så lesbar som mulig. Konforme avsnittsoverskrifter av typen "Innledning", "Metoder", "Resultater", "Diskusjon" og "Konklusjon" kan med fordel droppes og erstattes av mer saksrettete overskrifter, uten at tekstens struktur dermed trenger å bli skadelidende.

Også når det gjelder sammensetningen av de enkelte heftene tilstrebes en slags balanse rundt bladets innholdsmessige tyngdepunkt. Det vil si at Blyttia ikke lenger trykker temanumre (noe som forekom tidligere), men ønsker tematisk spredning innen hvert nummer. Man bestreber seg f.eks. på å ikke trykke mer enn én artikkel med samme type smalere stoff i hvert hefte (f.eks. ikke to kransalge- eller kjukeartikler), og å balansere smalere stoff med store nok doser av stoff med bredere appell.

Blyttia ønsker illustrasjoner, og gjerne i rikeligere monn enn i rent faglige publiseringstidsskrifter. Blyttia tar gjerne inn "unødvendige" illustrasjoner (artsbilder, miljøbilder etc.) som ville blitt avvist i et fagtidsskrift, og disse anses som viktige fordi de gjør teksten mer lesbar.

Vi kan likevel ikke garantere ubegrenset billedplass, og heller ikke gi forfatteren noen innflytelse på plasseringen av bilder i forhold til teksten. Dette på grunn av at Blyttia kun har 16 sider på helt bestemte steder i heftet der farger er mulig, mens resten er svart enfargetrykk. Blyttia forsøker å maksimere antall bilder, og derfor vil et typisk Blyttia-hefte ha nesten rene fargebildeoppslag i veksling med svart/hvittoppslag preget av brødtekst og noe svart/hvittgrafikk.

Vi ønsker selvsagt ikke for lange manus. Lange manus har en tendens til å ligge lengre i køen enn kortere manus, fordi de er vanskeligere å sette sammen til et sidetall som går opp i åtte. Det vil dessuten som regel ikke bli plass til mer enn høyst ett virkelig langt manus i hvert hefte, ut ifra ønsket om å maksimere bredden i stoffet innen hvert hefte. Jo kortere manuset er, desto større er sjansen for at det skilr innimellom og forbi køen, for å fylle ut ledig plass mellom større biter. En ideell Blyttia-artikkel bør ikke være på mer enn ti Blyttia-sider. En Blyttia-side med heldekkende brødtekst kan anslås å være på ca 800 ord. Et halvsides bilde betyr dermed at en trekker fra 400 ord. Dette praktiseres selvsagt ikke uten et meget stort slingringsmonn, og enkelte artikler er betydelig lengre, men da er publiseringen basert på en separat vurdering av stoffets viktighet. Blyttia forsøker å presse inn så mye stoff i hvert hefte som mulig, og det betyr at ledig plass på siste side i en artikkel forsøkes utnyttet til kortere stoff. Dette sammen med fargebegrensningene og det samtidige ønsket om å maksimere billedbruken gjør at Blyttias estetikk blir spesiell, og underordnet en pragmatisk "mest mulig av alt for penga"-filosofi.

Manus tas imot på elektronisk form (Word 2003-kompatibel). Teksten bør være så naken (lite formatert) som mulig. Unngå kapitaliserte overskrifter (bare store bokstaver), det bruker vi ikke. Ikke bruk tabulator som avsnittsinnrykk eller mellomrom som tabulator, dette må formateres på nytt uansett. Skrifttype- og skriftstørrelsesformatering er også bortkastet. Det samme gjelder spalter. Ikke forsøk å gjenskape topp- og bunntekster eller andre sideelementer i Blyttia, de genereres separat. Bruk kun ett mellomrom etter punktum og andre tegn. Alle avvik fra dette fører til unødvendig merarbeid.

Figurer (foto, strektegninger, diagrammer) skal ikke være innbakt i tekstdokumentet, men følge med i form av separate grafikkfiler med tilstrekkelig oppløsning (1713 piksler bred for tospaltersbilde og 827 piksler bred for énsplatesbilde). Originalillustrasjoner (dias eller papir) kan også tas imot for scanning.

Figurtekster, tabeller og tabelltekster settes inn på slutten av manuset, ikke innimellom løpeteksten.

Vanlige siteringskonvensjoner gjelder. Kilder som blir henvist til i teksten, skal være oppført i litteraturlista, og omvendt. Alle figurer skal være henvist til i teksten.

I litteraturlista kursiveres ikke boktittel eller tidsskrift, og tittel og publikasjon skilles ikke med tankestrek. Forøvrig gjelder vanlig praksis.

Plantenavn i Blyttia skal bestå av norsk + latinsk navn, der det latinske er kursivert, og verken omgitt av parenteser, komma eller tankestreker, det skal rett og slett følge etter det norske navnet. Ikke bruk aksenter for å markere trykk i latinske navn. Norske plantenavn uten latin trykkes ikke (vi har lesere i andre nordiske land), og latinske navn uten norske trykkes heller ikke (hvis norsk navn finnes). Latinsk navn utelates normalt når en art allerede har vært nevnt med latinsk navn tidligere i teksten. Som vanlig skikk og bruk er, forkortes slektsnavnet til forbokstav etterfulgt av punktum når en ny art innen samme slekt nevnes innen samme avsnitt (og det ikke fører til tvetydighet). Autornavn nevnes kun hvis artikkelens fokus er én bestemt eller noen få arter, og da eventuelt kun én gang - første gang navnet nevnes i brødteksten. Autornavn brukes ikke i overskrifter.

For latinske navn på norske karplanter ønsker vi samsvar med nomenklaturen i siste Lid-utgave. Dersom forfatteren uttrykkelig ønsker å bruke enkelte andre navn, må det refereres til kilden. For nynorske navn følges også Lid, for bokmål en nennsom tillempning av nynorsknavnene, med visse vanlig anerkjente unntak. På sikt vil det foreligge en norsk plantenavnsnormal som vi da vil ønske fulgt. Tilsvarende gjelder for norske navn på alger, moser, sopp og lav. Her brukes de offisielle navnene som fins i tilgjengelige floraverk eller lister. Konstruerte norske navn godtas normalt ikke, men unntak kan gjøres, men da må navnene stå i anførselstegn og uttrykkelig påpekes at de er provisoriske forslag.

Det oppfordres ellers til at man forsøker å forme manuset slik at det passer Blyttia mest mulig. For eksempel at forfatterens adresser i en annal-artikkel føres opp på slutten av abstractet, og ikke under forfatterlinja eller i form av fotnoter. Videre at man respekterer at "figur" og "tabell" ikke forkortes i Blyttia, og skrives med liten bokstav i henvisninger. På samme måte at litteraturlista heter "Litteratur" og ikke "Kilder". Samt at man husker på å sette inn sidetall når artikler føres opp i litteraturlista, og ellers formaterer den i samsvar med bladets praksis. Uttrykket "Kilder" kan i visse tilfeller benyttes i skoleringsstoff uten sitater i selve artikkelen, men hvor forfatteren likevel vil påpeke hvilke bakgrunnsreferanser som er brukt.

Forfattere av annal-artikler vil motta 10 eksemplarer av Blyttia-heftet (dvs. 10 til hver forfatter hvis det er flere forfattere), forfattere av alt annet stoff 5 eksemplarer. Ønskes flere eksemplarer, må det bestilles direkte. Slike forfattereksemplarer utover

kvoten koster kr 3,50 pr eksemplar (tilsvarende netto kostnad for opplagsøkning). Særtrykk produseres ikke. Forfattere kan også be om å få pdf-versjon av artikkelen uten kostnad.

Blyttia-heftene blir lagt ut på NBFs nettsider i sin helhet som pdf-versjon med ett til to års forsinkelse. Publisering i Blyttia forutsetter selvsagt at man godtar dette. På samme måte forutsetter det at man godtar de ganske liberale kopirettbestemmelsene (se foran i Blyttia).

Det kan ellers være nyttig å se på noen av de siste heftene, der en får et visst inntrykk av bladet.

Velkommen som Blyttia-forfatter!

Vennlig hilsen
Jan Wesenberg
redaktør

18.06.2007